

WIE ONTKENT EIGENLIJK WAT? | DOOR BASTIAN BARUCKER

Posted on 28. Dezember 2020

De intellectuele no-go gebieden van het Corona debat

*Een standpunt van **Bastian Barucker**.*

In het Corona-debat lijkt er een "intellectuele uitsluitingszone" (Rainer Mausfeld) te bestaan, die niet mag worden betreden. De hypothese dat regeringen en gerespecteerde wetenschappers zich ook kunnen vergissen of zelfs bewust valse verklaringen kunnen afleggen, mag niet eens naar voren worden gebracht. Wat is het voordeel van deze manier van denken? Het beschermt tegen een te sterke bevreemding van het eigen wereldbeeld en is daarom een begrijpelijke manier van handelen, die misschien al vroeg in het leven is ontstaan.

Degenen die de leiding hebben handelen in het belang van de gemeenschap?

Het Corona-complex lijkt me een kleurstof die de reeds bestaande kwalen van onze maatschappij kleurrijk in de verf zet. Een daarvan is voor mij de constatering dat sommige mensen het zelfs moeilijk hebben om verschillende verklaringen toe te geven.

Hypothese 1: De machthebbers maken zich welwillend zorgen over de bevolking.

In de discussie rond Corona zou aan de ene kant kunnen worden aangenomen dat er sprake is van een nieuw dodelijk virus en dat de machthebbers, met inbegrip van hun adviseurs en officiële instanties, hun best doen om de bevolking te beschermen. Ze hebben het welzijn van iedereen als prioriteit en omdat de situatie nieuw is, maken ze hier en daar fouten. Dat zou dus een hypothese kunnen zijn van waaruit ik het gedrag, de uitspraken, de studies en de gebeurtenissen rond Corona bekijk en vervolgens test op strengheid en aannemelijkheid. Volgens een representatieve enquête "maakt een meerderheid van 50 procent zich geen zorgen over de vrijheid - ondanks de aanzienlijke beknotting ervan in de nasleep van de Corona-pandemie, die zo ver in de privé-sfeer reikt als zelfs in dictaturen niet gebruikelijk is. Slechts iets meer dan een derde (35%) heeft deze zorgen."(1)

Dit betekent dus dat de meerderheid van de bevolking de maatregelen en wat er gebeurt als plausibel beschouwt en niet als een zorg voor hun vrijheid. Deze beoordeling lijkt mij alleen mogelijk als ik geloof in de eerste hypothese die ik heb genoemd, en dus in de goede wil van de verantwoordelijken. Toch is de meerderheid niet noodzakelijkerwijs een indicatie van de waarheid.

Hypothese 2: De verantwoordelijken kunnen niet teruggaan?

Een tweede hypothese is dat de verantwoordelijken eerst op basis van de beelden uit Bergamo veronderstelden dat er een zeer ernstige bedreiging voor de mensheid bestond en daarom

begrijpelijkerwijs snel en consequent reageerden en besloten om de bevolking in een shocktoestand te brengen.

"We moeten weg van communicatie die gericht is op het aantal dodelijke slachtoffers. Met een daling van het sterftcijfer dat procentueel gezien onbeduidend klinkt en dat vooral de ouderen treft, denken velen dan onbewust en onbewust bij zichzelf: "Nou, op deze manier raken we de oude mensen kwijt die onze economie naar beneden halen, er zijn toch al te veel van ons op de planeet, en met een beetje geluk erf ik op die manier wat eerder. Deze mechanismen hebben in het verleden zeker bijgedragen aan het bagatelliseren van de epidemie. Om het gewenste schokeffect te bereiken, moeten de concrete effecten van besmetting op de menselijke samenleving duidelijk worden gemaakt"(2).

Met het verstrijken van de tijd en de accumulatie van bewijs op Sars-Cov2 werd het voor de verantwoordelijken ook duidelijk dat veel van de niet-farmaceutische maatregelen evidenceless waren en dat de gevaarlijkheid van het virus (IFR= Infection-Fatality-Rate) veel lager was dan oorspronkelijk werd beweerd. Dit had duidelijk kunnen en moeten zijn voor de verantwoordelijken, in ieder geval sinds het verslag van de heer Kohn in mei.

"De waarneembare effecten en gevolgen van COVID-19 leveren onvoldoende bewijs dat het meer is dan een vals alarm - in termen van de gezondheidseffecten op de samenleving als geheel. Op geen enkel moment heeft het nieuwe virus vermoedelijk een risico voor de bevolking gevormd dat het normale niveau te boven gaat (het vergelijkingspunt is het gebruikelijke sterftcijfer in DEU)". (3)

Ondanks dit bewijs bleef de paniek zich verspreiden. Ook hier is de heer Drosten een van de belangrijkste pleitbezorgers van deze angsten. Hij beweert nog steeds het volgende op 29 september:

"Kijkend naar de hele VS, is Covid-19's besmettingssterfte van 0,8 procent 16 keer hoger dan die van de seizoensgriep, meldt viroloog professor Dr. Christian Drosten, die de meta-analyse presenteerde op de NDR podcast "The Coronavirus Update." "Voor elke griepdood zijn er 16 covid-19 sterfgevallen in de VS." Voor Duitsland, dat niet is opgenomen in de meta-analyse, is de situatie nog steeds een beetje anders, verklaarde Drosten: ten eerste is de sterfte door influenza-infectie hier wat lager dan in de VS, en ten tweede is de gemiddelde leeftijd van de bevolking hoger, waardoor de IFR voor Covid-19 wat hoger is. Het is ongeveer 1 procent in Duitsland." (4)

Ten laatste sinds mei is het via Prof. Ioannidis en Stephan Kohn bekend dat deze cijfers niet geldig zijn en daarom is voorzichtigheid geboden. Op 7 oktober publiceerde Prof. Ioannidis een meta-

analyse die onder andere tot de volgende conclusie komt. Het is verbazingwekkend dat de heer Drosten in het publieke debat tot vandaag serieus wordt genomen, hoewel hij zich zo sterk vergist heeft en zich niet liever terughoudend opstelt, omdat het eigenlijk aan een wetenschapper toebehoort. De meta-analyse is gekoppeld in het geschreven artikel (5)

"Infectiedodencijfers op verschillende locaties kunnen worden afgeleid uit seroprevalentiestudies. Hoewel deze studies een voorbehoud maken⁴³, laten ze een IFR zien die varieert van 0,00% tot 1,54% voor 82 studies.⁴³ De mediaan IFR voor 51 locaties is 0,23% voor de totale bevolking en 0,05% voor mensen jonger dan 70 jaar. IFR is groter op locaties met een hoger totaal aantal dodelijke slachtoffers. Gezien het feit dat deze 82 studies voornamelijk afkomstig zijn uit zwaarbevochten epicentra, kan IFR op mondiaal niveau bescheiden lager uitvallen. Gemiddelde waarden van 0,15%-0,20% voor de hele wereldbevolking en 0,03%-0,04% voor mensen jonger dan 70 jaar vanaf oktober 2020 zijn aannemelijk. Deze waarden komen ook overeen met de WHO-raming⁴⁸ van 10% wereldwijde besmetting (dus, IFR ~ 0,15%) vanaf begin oktober 2020. Eerdere hogere quotes van gemiddelde IFR die op onverantwoorde wijze wijd en zijd in de media en sociale media werden verspreid, waren waarschijnlijk uiterst gebrekkig, omdat ze afhankelijk waren van verkeerde modelleringsaannames, en/of alleen gericht waren op het selecteren van voornamelijk studies uit landen met een hoge doodsbelasting (die inderdaad hogere IFR's hebben), en/of werden gedaan door onervaren auteurs die openlijk verkeerde meta-analysemethoden gebruikten in een situatie waarin er sprake is van extreme tussen-studie heterogeniteit".

Na het vertrouwen op de heer Drosten en het besef dat hij het weer bij het verkeerde eind had (zoals in 2009 met de Mexicaanse griep), is het nu bijna onmogelijk om deze fout toe te geven. De verantwoordelijken hebben immers duizenden middelen van bestaan vernietigd, miljoenen operaties uitgesteld, talloze ouderen alleen en in afzondering laten sterven, miljoenen mensen en kinderen gedwongen om niet-standaardmaskers te dragen waarvoor geen bewijs van nut in het dagelijks gebruik bestaat en waarvan het potentiële gevaar nooit door de overheid is bestudeerd, en miljoenen mensen (wereldwijd) laten verhongeren. Dit was natuurlijk niet de enige fout van de Duitse regering, maar een gevolg van het internationale lockdown beleid.

Wat zou er zijn gebeurd als de verantwoordelijken in juni, juli of augustus publiekelijk hadden toegegeven dat er sprake was van wangedrag en de mensen erachter waren gekomen dat de beslissingen voornamelijk waren gebaseerd op onjuiste en overdreven gegevens? Claudio Siber, lid van de Groene Partij, beschreef in zijn toespraak in Berlijn hoe de gevarenanalyse op Sars-Cov2 intern in de partij werd behandeld en dat alleen de beoordeling van de heer Drosten werd

vertrouwd. Als andere partijen ook zo'n eenzijdig advies hebben gekregen, dan zou het heel begrijpelijk zijn waarom ze zo handelen. Natuurlijk zou het de plicht van de machthebbers zijn om een evenwichtig en gevarieerd advies te krijgen. Prof. Schwab, rechtsgeleerde aan de Universiteit van Bielefeld, gaf in de videoconferentie met de programmamakers van de publieke omroep de volgende mening te kennen over het advies aan de politiek:

"dat de basisvereisten voor deskundig advies aan de staat expertise, objectiviteit en neutraliteit zijn. Op complexe politieke gebieden moet deze expertise interdisciplinair zijn. (Prof. Martin Schwab)

Alle bestuurders en verantwoordelijken voor de lockdownmaatregelen zouden waarschijnlijk hun baan verliezen en, afhankelijk van de juridische situatie, in de rechtszaal terechtkomen met de aanklacht: immorele opzettelijke schade.

"Wie in strijd met de goede zeden opzettelijk schade toebrengt aan een ander, is verplicht de schade aan de ander te vergoeden". (6)

Aangezien men ondertussen niet langer kan uitgaan van onwetendheid, maar van een strategie die verstoken is van bewijs om niet te hoeven toegeven dat er een fout is gemaakt, galopperen de verantwoordelijken steeds verder in de ellende. Het is spannend dat bijvoorbeeld de belangrijkste epidemioloog van Zweden, Anders Tegnell, ook fouten kan toegeven. In Duitsland lijkt dit onmogelijk. Zweden heeft afstand gedaan van de beperkingen van de basisrechten in de omgang met Corona en heeft nog steeds geen overmatige sterfte ervaren.

De gevolgen van het bekendmaken van hun gebrekkige gedrag maken de machthebbers en hun adviseurs waarschijnlijk zo bang dat ze die fout niet willen toegeven en dat ze zich dus vastklampen aan hun verhaal en het tot het uiterste verdedigen. Als het verhaal blijft hangen tot de inenting, en ze het verkopen als een redding van de eerder gestookte paniek, is het misschien mogelijk om over te komen als een redder in nood. Het is een klassiek narcistisch gedrag, omdat ze hun eigenwaarde koppelen aan hun machtspositie en het verlies daarvan existentieel bedreigend voelt. Dit is precies het punt waarop een politicus die de macht ontleent om het volk te dienen, zijn positie verkeerd inschat en meer aandacht besteedt aan zijn eigen machtspositie dan aan zijn missie. Daarom wordt elke feitelijke kritiek op de maatregelen gezien als een aanval op de eigen persoon en machtspositie en wordt er met hand en tand gevochten. Woorden als "Corona denier", "Schwurbler", "samenzweringstheoreticus" en "covidiot" zijn een vast onderdeel van de debatruimte geworden, ook al zijn al deze woorden lasterlijke beledigingen. Merkel getuigt zelfs van een verlies aan realiteit onder critici van de maatregelen en beveelt psychologische begeleiding aan in een live

videoconferentie omdat de critici niet in staat zijn tot een op feiten gebaseerde dialoog. De video is gelinkt in het geschreven artikel.

Citaat uit een artikel van Carsten Forberger op de portal Multipolar (7) :

"De preventieve verdedigingsstrategie is ook te zien in het publieke discours rond de maatregelen om SARS-CoV-2 of Covid-19 in te dammen: Als de virologische en epidemiologische gegevens waarop de meest massale inbreuken op de grondrechten in de geschiedenis van de Bondsrepubliek zijn gebaseerd, opzettelijk verkeerd worden geïnterpreteerd of helemaal niet worden verzameld, of als er op basis van nauwkeurige gegevens grondwettelijk buitensporige maatregelen worden genomen, dan zou dit neerkomen op het drastische verwijt dat de handelende politici en wetenschappers tegen de grondwettelijke orde van dit land hebben samengezworen. En aangezien de toonaangevende media de koers van de regering bijna onkritisch steunden, althans in eerste instantie, valt elke kritiek op het optreden van de regering op hen terug. Zelfs feitelijke en op feiten gebaseerde kritiek wordt daarom reflexmatig tegengegaan met de term "complottheorie" en verfraaid met bijvoeglijke naamwoorden als "grof", "verward", "belachelijk", die toenemen maar volstrekt onzinnig zijn in inhoud. Dit is niets anders dan capituleren voor een inhoudelijk debat, zelfverzekerd gepresenteerd vanuit de positie van de sterkste.

In de zomer was ik begonnen met een petitie voor een speciale ARD-uitzending over het onderwerp Corona en overhandigde deze voor de ARD-hoofdstadstudio, waarna ik werd uitgenodigd voor een videoconferentie met ARD-programmamakers. Een aanbod tot dialoog, met andere woorden. De reactie van MdB Lorenz Gösta (die Linke) op Twitter laat zien hoeveel angst voor de dialoog er lijkt te zijn.

Deze manier van communiceren vergiftigt de debattruimte en schaadt de vrijheid van meningsuiting sinds maart van dit jaar. Dit is echter een van de hoogste goederen van een democratie en moet naar mijn mening behouden blijven. Het staat ons vrij om het oneens te zijn, maar basisrespect voor de ander moet de basis zijn van elke discussie. We moeten immers nog steeds samenleven na Corona. Zelf verlies ik soms mijn openheid naar andere meningen of voel ik me aangevallen door emotionele ontroering. Daarom zie ik het als een uitdaging om altijd respectvol te blijven.

Het kan niet zijn wat het niet mag zijn!

De agressieve taal en de ontkenning van de mogelijkheid dat hypothese 2 ook waar zou kunnen zijn, heeft me sinds maart verbaasd. Ik blijf mensen zien die rotsvast zijn in hun veronderstelling dat het niet alleen mogelijk zou zijn dat de machthebbers de pandemie heel slecht hanteren of zelfs

maandenlang hebben gelogen. Interessant, het is heel anders voor mij. Mijn eigen indruk is dat de meeste politieke besluiten worden genomen om de macht van de machthebbers te behouden en niet in de eerste plaats voor het welzijn van de bevolking. In mijn 37 jaar op deze aarde ben ik getuige geweest van de ene na de andere agressieoorlog, ook met Duitse deelname. Veel daarvan waren gebaseerd op leugens en dienden hun eigen geopolitieke belangen. Vaak werden deze oorlogshandelingen ingewijd of aangemoedigd door leugens. Mijn persoonlijke sleutelervaring was het omgaan met de broedmachine leugen.

Citaat:

"De incubatorleugen is de leugen, die lange tijd als feit is verspreid, dat Irakese soldaten Koeweitse premature baby's hebben gedood door ze uit hun incubators te scheuren en ze op de grond te laten sterven tijdens de invasie van Koeweit in augustus 1990, het begin van de Tweede Golfoorlog. Deze bewering werd door Nayirah as-Sabah (ook Najirah) in het Amerikaanse Congres in 1990 geuit. Het heeft het publieke debat over de noodzaak van militair ingrijpen namens Koeweit beïnvloed en werd door onder andere de toenmalige Amerikaanse president George H.W. Bush en mensenrechtenorganisaties ruimschoots geciteerd. Pas na de militaire interventie onder Amerikaanse leiding om Koeweit te bevrijden bleek het verhaal een uitvinding van het Amerikaanse PR-bureau Hill & Knowlton te zijn. Dit was door de verbannen Koeweitse regering betaald om een herovering van Koeweit te ondersteunen door middel van public relations. (8)

Dat Duitse politici ook liegen om oorlogen te bevoordelen ontdekte ik toen in 1999, toen de Kosovo-oorlog begon, met Duitse deelname en op basis van leugens.

Ik heb gezien hoe banken werden gered door belastinggeld. Ik heb gezien hoe Griekenland door de Trojka werd geplunderd en de mensen daar in armoede werden gestort. Ik heb gezien hoe de ouderdomsarmoede in Duitsland steeds meer toeneemt, hoe de bodem en het grondwater met pesticiden worden verontreinigd, hoe er wordt bezuinigd op onderwijs en gezondheidszorg en hoe in het Cum-Ex-schandaal miljarden aan belastinggeld werd gestolen door banken en met de kennis van de politici. Ik zie ook elke dag miljoenen mensen verhongeren en sterven van de honger, hoewel dit een oplosbaar probleem is. De inspanningen om dat op te lossen zijn bijna lachwekkend, in tegenstelling tot het leveren van een vaccin voor Covid-19. Ik stop hier en zeg dat ik er niet per se van uitga dat politici het welzijn van de mensen hoog op hun prioriteitenlijstje hebben staan.

In het specifieke geval van Corona zagen we in 2009 exact hetzelfde patroon met dezelfde spelers alleen onder de naam "varkensgriep" en ook daar werd niet in het belang van de mensen

gehandeld. Er ontstond paniek zonder bewijs en vervolgens werd de vaccinatie als redding verkocht. Het enige probleem was dat de huisartsen niet deelnamen aan de vaccinatie en daarom werd het merendeel van alle vaccindoses verbrand. Soldaten en heersers zouden een beter vaccin krijgen dan de rest van de bevolking in die tijd. Deze kwam zonder hulpstoffen. Deze keer wordt de vaccinatie gegeven in vaccinatiecentra en niet hoofdzakelijk bij de huisarts. Waarom is dat?

Gaat het over onze ouders?

Door mijn therapeutisch werk weet ik nu dat in principe alle mensen in hun kindertijd stressvolle en traumatische ervaringen hebben meegemaakt. Vaak worden existentiële behoeften zoals nabijheid, liefde, welwillendheid, genegenheid en zorg onvoldoende vervuld en dit veroorzaakt veel pijn. Als deze pijn te groot is, dan wordt de ervaring afgesplitst om zichzelf te beschermen. Daarom herinneren veel mensen zich niet de ervaringen uit hun vroege jeugd waarin het lijden voor hen werd gecreëerd door een gebrek aan zorg. Bovendien doet zich een ander dilemma voor. Deze traumatische ervaringen worden voor het grootste deel veroorzaakt door het gedrag van de ouders. Dit gebeurt niet noodzakelijkerwijs bewust of kwaadwillig, maar vanwege de emotionele verwondingen van de ouders, die er daarom niet voor hun kind kunnen zijn zoals het moet zijn. Nu ontstaat de situatie dat de personen die verantwoordelijk zijn voor het welzijn van het kind soms ook schade toebrengen aan het kind en dit is moeilijk te integreren als kind. "Ik had een gelukkige jeugd en mijn ouders waren er altijd voor me." Dit is de typische reactie van een persoon die nog geen toegang heeft gehad tot zijn of haar vroege kinderjaren.

Mijn indruk is dat heersers en andere autoriteiten vaak projectieschermen zijn voor de relatie tussen ouders en kinderen. Dat wil zeggen dat alleen de hypothese dat de mensen die ik met mijn welzijn als volwassene vertrouw, tegen mij liegen of zich amateuristisch gedragen, de herinnering aan het feit dat dit eerder is gebeurd, raakt. Want toen ik als jong kind vertrouwen had, was het misschien dat mijn vertrouwen verraden werd en dat ik intense pijn voelde. Maar die herinnering is zorgvuldig begraven en moet zo mogelijk begraven blijven. Deze dynamiek maakt het soms onmogelijk om op een evenwichtige manier te kijken naar de verschillende oorzaken van het overheidsoptreden terwijl onze eigen geschiedenis het bewustzijn aantast. En in een leven vol existentiële angst, stress, druk en emotionele instabiliteit is het voordelig om die oude skeletten niet uit de kast te halen om goed met het huidige, uitdagende leven om te gaan.

Natuurlijk moet gezegd worden dat projectie ook andersom kan lopen en dat door het verleden alle handelingen van de machthebbers (ouders) als verkeerd en schadelijk worden beschouwd zonder de merites van de zaak te onderzoeken. Nogmaals, het zou zeker zinvol zijn om de vraag te

onderzoeken waarom ik in het algemeen en a priori anderen wantrouw. Beide varianten zijn als het ware een erfenis die het heden beïnvloedt. Ik zie in de erkenning van deze diepere fenomenen een enorme kans om zichzelf te herkennen en de ware verlichte geest te doen ontwaken. En dat betekent voor mij ook dat je voortdurend het gezag in twijfel trekt en tot een oordeel komt door je eigen onderzoek, intuïtie en instinct, dat je het vasthoudt en dat je bereid bent het te veranderen. Dit vereist een eigenwaarde voor zichzelf die onafhankelijk is van een wereldbeeld en een mening. Als ik mezelf waardeer, kan ik ook gemakkelijker van gedachten veranderen of fouten toegeven. Dat is waarschijnlijk de reden waarom dit hele debat veel wederzijdsheid en eigenwaarde nodig heeft om de Corona-kwestie samen en op vreedzame wijze op te lossen.

Bronnen:

1. <https://reitschuster.de/post/freude-an-der-unfreiheit/>
2. <https://www.bmi.bund.de/SharedDocs/downloads/DE/veroeffentlichungen/2020/corona/szenarienpapier-covid19.html>
3. Dr. Stephan Kohn, Analyse des Krisenmanagements KM4; <https://nx2001.your-storageshare.de/s/ZamS4CCGHbjeY6M>
4. <https://www.pharmazeutische-zeitung.de/infektionssterblichkeit-bei-covid-19-um-faktor-10-groesser-120815/seite/2/>
5. Prof. Ioannidis; <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/eci.13423>
6. <https://dejure.org/gesetze/BGB/826.html>
7. <https://multipolar-magazin.de/artikel/wenn-fakten-zu-verschwörungstheorien-werden>

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om het artikel te publiceren.

+++

Dit bericht verscheen 12/17/2020 op

<https://blog.bastian-barucker.de/2020/12/17/wer-leugnet-eigentlich-was-die-intellektuellen-sperrgebiets-debatte/>.

+++

Beeldbron: Axel Bueckert / shutterstock

+++

KenFM streeft ernaar een breed spectrum aan meningen te presenteren. Opinie-artikelen en gastpresentaties hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over andere manieren om ons te ondersteunen vindt u hier: <https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ondersteunen met Bitcoins.

BitCoin-adres: 18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1PZgZK